WIKIPÉDIA

Eucladoceros

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

Az **Eucladoceros** az emlősök *(Mammalia)* osztályának párosujjú patások *(Artiodactyla)* rendjébe, ezen belül a szarvasfélék *(Cervidae)* családjába és a szarvasformák *(Cervinae)* alcsaládjába tartozó fosszilis nem.

Eucladoceros 	
Evolúciós időszak: Pliocén - pleisztocén	
	
Az *Eucladoceros dicranios* koponyája és agancsa	
Természetvédelmi státusz	
Fosszilis	
Rendszertani besorolás	
Ország:	Állatok *(Animalia)*
Törzs:	Gerinchúrosok *(Chordata)*
Altörzs:	Gerincesek *(Vertebrata)*
Főosztály:	Négylábúak *(Tetrapoda)*
Osztály:	Emlősök *(Mammalia)*
Alosztály:	Elevenszülő emlősök *(Theria)*
Csoport:	*Eutheria*
Alosztályág:	Méhlepényesek *(Placentalia)*
Öregrend:	*Laurasiatheria*
Csoport:	*Cetartiodactyla*
Rend:	Párosujjú patások *(Artiodactyla)*
Alrend:	Kérődzők *(Ruminantia)*
Alrendág:	*Pecora*
Család:	Szarvasfélék *(Cervidae)*
Alcsalád:	Szarvasformák

Tartalomjegyzék

Előfordulása

Az első Eucladoceros maradványt 1841-ben a firenzei Filippo Nesti természettudós fedezte fel. Filippo Nesti a firenzei Természettudományi Múzeum (Museo di Storia Naturale di Firenze) igazgatója is. A felfedezett maradvány az *E. dicranios* fajhoz tartozik. A legősibb Eucladoceros Kína területén élt a korai pliocén korszakban. Az Eucladoceros fajok Európában és Kínában a korai pleisztocén idején voltak a legelterjedtebbek.

Az európai maradványok nem a legjobb minőségűek. Gyanítják, hogy körülbelül 12 fajuk létezett e kontinensen, de eddig hivatalosan csak 2-3 fajt ismernek el. A többi lehet, hogy szinonimája az elfogadott fajoknak.

A 3 elfogadott faj elterjedési területe és helyzete:

- *Eucladoceros dicranios* - Olaszország, Anglia és az Azovi-tenger környéke.
- *Eucladoceros ctenoides* - Görögország, Olaszország, Franciaország, Spanyolország, Hollandia és Anglia.
- *Eucladoceros teguliensis* - Franciaország, Hollandia és Anglia. Ennek a fajnak egyesek az *E. senezensis*

szinonimát adják. Az *E. teguliensis*t néha az *E. ctenoides* alfajának tekintik, mivel Franciaországban, Ceyssaguet mellett olyan maradványokat fedeztek, amelyek a két faj közti átmenetet mutatják.

Néhány töredékes kövület előkerült Tádzsikisztánban, Pakisztánban és Indiában.

Egyéb fajok, amelyeknek rendszertani besorolása még vitatott:

- *E. boulei* (Boule, 1928; késő pliocén - korai pleisztocén, Kína)
- *E. dichotomus* (Teilhard de Chardin & Piveteau; lehet, hogy nem tartozik az Eucladoceros nembe; korai pleisztocén)
- *E. proboulei* (Dong Wey; korai pliocén, Kína)
- *E. senezensis* (Charles Depéret, 1910; lehet, hogy az *E. ctenoides* szinoimája; Franciaország)
- *E tetraceros* (Sir Wm. Boyd Dawkins, 1878; lehet, hogy az *E. ctenoides* szinoimája; korai pleisztocén, Franciaország).

	(Cervinae) Goldfuss, 1820
Nemzetség:	*Cervini*
Nem:	***Eucladoceros*** Falconer, 1868

Hivatkozások

A Wikifajok tartalmaz ***Eucladoceros*** témájú rendszertani információt.

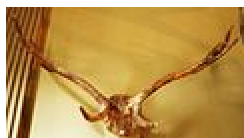
A Wikimédia Commons tartalmaz ***Eucladoceros*** témájú kategóriát.

Megjelenése

Az állat nagy testű szarvasféle volt. Hossza elérte a 2,5 métert, marmagassága körülbelül 1,8 méter lehetett, így kicsivel alacsonyabb volt a mai jávorszarvasnál. Agancsa jó „ágas” volt, mindkét hatalmas főágon 12-12 kiság ült; az agancsfesztávolsága 1,7 méter volt.[1]

Az Eucladoceros legjellegzetesebb ismertetője a fésűszerű agancsa volt, főleg az *E. ctenoides* esetében. Az *E. dicranios* a legfejlettebb faj volt e nemből. Ennek a állatnak minden kiság vége kettéágazott. Az Eucladoceros-nem az olyan szarvasfélék közé tartozik, amelyeknek elsőként volt nagyméretű agancsa. A koponya alakja és a fogazata azért ősi vonású, mint a ma is élő számbárszarvasé.

Képek



Eucladoceros tegulensis agancs



Eucladoceros senezensis maradvány



Eucladoceros ctenoides sarokcsont

Jegyzetek

1. szerk.: Palmer, D.: *The Marshall Illustrated*

Encyclopedia of Dinosaurs and Prehistoric Animals. London: Marshall Editions, 279 old.. o. (1999). ISBN 1-84028-152-9

Források

- Azzaroli, A. 1954. "Critical observations upon Siwalik deer". *The Proceedings of The Linnean Society of London*, 165: 75-83, London.
- Azzaroli, A. & Mazza, P. 1992. "The cervid genus *Eucladoceros* in the early Pleistocene of Tuscany". *Palaeontographia Italica*, 79: 43-100; Pisa.
- Croitor R. & Bonifay M.-F. 2001. "Étude préliminaire des cerfs du gisement Pleistocène inférieur de Ceyssaguet (Haute-Loire)". *Paleo*, 13: 129-144.
- Dong W. & Ye J. 1996. "Two new cervid species from the late Neogene of Yushe Basin, Shanxi Province, China". *Vertebrata PalAsiatica*, 34 (2): 135-144.
- Heintz E. 1970. "Les Cervides Villafranchiens de France et d'Espagne". *Memoires du Museum national d'histoire naturelle*. Ser.C, Sc. De la Terre, 22 (1-2): 1-302, Paris.
- Vos, J. De, Mol D. & Reumer J. W. F.1995. "Early pleistocene Cervidae (Mammalia, Artyodactyla) from the Oosterschelde (the Netherlands), with a revision of the cervid genus *Eucladoceros* Falconer", 1868. *Deinsea*, 2: 95-121.

Fordítás

Ez a szócikk részben vagy egészben az *Eucladoceros* című angol Wikipédia-szócikk ezen változatának (https://en.wikipedia.org/wiki/Eucladoceros?oldid=616494234) fordításán alapul. Az eredeti cikk szerkesztőit annak laptörténete sorolja fel.

További információk

- A Pleistocene Bestiary (https://web.archive.org/web/20080403094313/http://id-archserve.ucsb.edu/Anth3/Courseware/Pleistocene/6_Bestiary.html#Eucladoceros)
- Paleobiology Database (http://paleodb.org/cgi-bin/bridge.pl?action=checkTaxonInfo&taxon_no=42671&is_real_user=1)

Kapcsolódó szócikkek

- Fosszilis szarvasfélék